

които непрѣкъснато са се свързвали съ името на Англия вслѣдствие на кримската война и парижский трактатъ отъ 1856. То се е намирало въ бездѣйствие, когато трѣбоваше да употреби всички ти си усилия за устранение бунтовете на Истокъ, когато трѣбоваше да приеме мѣрки противъ ужасни ти злоупотребления, които са извикали тия бунтове. То е било дѣятелно тамъ, дѣто трѣбоваше да бъде острожно и прѣдпазливо. То е дало на морската мѣрка, прѣдприета съ цѣль за прѣдпазване то на човѣческият животъ, характерътъ на морска демонстрация, прѣдприета за подържане то на турското правителство. То, повидимому, твърдѣ малко се е ръководило отъ разумното съзнание на приетити на себе задължения, трѣрдѣ слабо е имало присърдце интересити на човѣчеството въ широка смисль, а напротивъ — увлекло се е отъ расположе- ние то да скрие отъ зрѣние то всичко, което бѣ неприятно, което би могло да се окаже неудобно; позволило си е да испытва общественото мнѣние на тая минута, да го полѣсти, отъ тая именно страна, на която клонътъ тѣсни ти, своекористни, епикурейски инстинкти на общественото мнѣние. Азъ допуштамъ, че до послѣдно врѣме е прѣобладавало, и може би не се е ограничавало въ прѣцѣли ти само на една партия, таково мнѣние, че играта се е изиграла съ успѣхъ, даже блѣскаво и че правителството, вопрѣки неуспѣхътъ и грѣшки ти въ други ти чести на управление то, ползова се съ пълно одобрение въ чуждо-страната, а именно въ источната своя политика.

Отъ това врѣме едва са се изминали двѣ-три седмици. Между това дебелата, непроницаема завѣса, която едва што се подвигаше отъ земята въ минутата на распуштание то на парламентътъ, стъ тогава насамъ полегка-легка се е издвигала всякой день все по-високо. И каква картина се е открила прѣдъ насъ, и дѣ се е открила! Изминали са се почти цѣли четири дълги мѣсеци, въ продължение то на които въ цѣлата страна се е подържало едно неестествено и мъртво мълчание. Ний сега гледаме назадъ на тоя периодъ на